

290.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA WYZNAŃ RELIGIJNYCH I OŚWIE-
CENIA PUBLICZNEGO**

z dnia 21 kwietnia 1936 r.

**o sposobie postępowania habilitacyjnego w państwo-
wych szkołach akademickich.**

Na podstawie art. 30 ustawy z dnia 15 marca 1933 r. o szkołach akademickich (Dz. U. R. P. Nr. 29, poz. 247), zarządzam co następuje:

§ 1. Każda rada wydziałowa może przeprowa-
dzać habilitację tylko w zakresie gałęzi nauki, re-
prezentowanej przez jedną z katedr danego
wydziału.

Wyjątek w tej mierze jest dopuszczalny za
zgoda Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia
Publicznego jedynie wtedy, gdy dana gałąź nauki
nie jest reprezentowana przez żadną z katedr szkół
akademickich w Polsce.

§ 2. Kandydat, pragnący się habilitować, po-
winien wnieść na ręce dziekana podanie do rady tego
wydziału, na którym pragnie uzyskać prawo wy-
kładania. W podaniu winien wymienić naukę lub ta-
ką jej część, mogącą być uważaną za przedmiot w so-
bie zamknięty, w której zakresie pragnie wykładać.
Do podania należy dołączyć życiorys, dokumenty
osobiste, spis wszystkich prac naukowych, dotych-
czas ogłoszonych wraz z odbitkami oraz trzy egzem-
plarze ogłoszonej drukiem rozprawy habilitacyjnej.

§ 3. Przed rozpatrzeniem kwalifikacyj nauko-
wych kandydata rada wydziałowa rozstrzyga o jego
kwalifikacjach osobistych.

Głosowanie w zasadzie jest jawne, jednak na żądanie jednego członka rady powinno być zarządzone głosowanie tajne.

§ 4. W przypadku przychylnego wyniku głosowania nad kwalifikacjami osobistymi kandydata rada wydziałowa wybiera trzech lub w razie potrzeby większą liczbę referentów, spośród profesorów zwyczajnych, nadzwyczajnych, honorowych oraz tytułarnych, wykładających ten sam przedmiot lub przedmioty pokrewne, zarówno spośród swego grona jak też i innych wydziałów lub innych szkół akademickich oraz szkół akademickich zagranicznych. Na podstawie oceny pracy habilitacyjnej oraz całości dorobku naukowego kandydata, przedstawionej przez referentów, rada dopuszcza lub nie dopuszcza do dalszego przewodu habilitacyjnego.

§ 5. Jeżeli przedmiot wykładany na danym wydziale odgrywa w wykształceniu słuchaczy rolę pomocniczą, rada wydziałowa zaprasza do składu referentów, orzekających o dorobku naukowym, oraz na dyskusję i wykład habilitacyjny co najmniej dwóch profesorów, wykładających ten przedmiot na innym wydziale lub w innej szkole akademickiej.

§ 6. Praca habilitacyjna musi być wydrukowana w języku polskim lub w języku wykładowym przedmiotu. Ma ona wnosić istotny postęp w nauce i świadczyć o samodzielności naukowego myślenia autora oraz znajomości literatury przedmiotu. Za pracę habilitacyjną nie może być uznana rozprawa doktorska lub jej przeróbka.

§ 7. Dyskusja habilitacyjna może objąć nie tylko temat pracy habilitacyjnej, lecz także całość przedmiotu, z którego kandydat się habilituje. W dyskusji habilitacyjnej mogą wziąć udział oprócz referentów pracy habilitacyjnej, także wszyscy członkowie rady wydziałowej, oraz profesorowie, referenci, zaproszeni z innych wydziałów lub innych szkół akademickich.

§ 8. Wykład habilitacyjny odbywa się wobec rady wydziałowej. Tematem wykładu habilitacyjnego jest zatwierdzony przez radę wydziałową jeden z dwóch tematów, przedstawionych przez kandydata. Wykład habilitacyjny ma na celu stwierdzenie posiadania przez kandydata umiejętności zwięzłego i jasnego przedstawienia zagadnień naukowych.

§ 9. Poszczególne stadia przewodu habilitacyjnego powinny się odbywać w porządku, wskazanym w ustawie i mają być protokółowane. Po każdym stadium zapada uchwała obecnych członków rady wydziałowej. W razie niepomysłnej uchwały rady wydziałowej co do pierwszego lub drugiego stadium odpada możliwość dalszego prowadzenia przewodu habilitacyjnego. W razie niepomysłnej oceny wykładu habilitacyjnego rada wydziałowa może dopuścić do wygłoszenia innego wykładu. W tym przypadku kandydat przedstawia radzie wydziałowej nowe tematy do wyboru i zatwierdzenia.

§ 10. Głosowanie nad ostatecznym wynikiem habilitacji odbywa się kartkami. Rozstrzyga zwykła większość głosów, przycem kartki białe liczy się jako głosy „przeciw”. W razie równości głosów należy uważać wynik głosowania za ujemny. Pod uwagę bierze się tylko głosy obecnych członków wydziału. Zaproszeni jednak do udziału w ocenie i dyskusji habilitacyjnej profesorowie innych wydziałów lub innych szkół akademickich, mogą przedstawić opinie o wynikach przewodu habilitacyjnego na piśmie.

§ 11. W razie pomysłnej uchwały co do wszystkich trzech stadiów habilitacji, zapada na wniosek referentów uchwała rady wydziałowej, nadająca kandydatowi prawo wykładowania. Uchwała ta określa dziedzinę nauki lub jej część, stanowiącą zamkniętą w sobie całość przedmiotu, na jaki ma się rozciągnąć prawo wykładowania. Określenie to nie może zawierać dodatkowych wyróżnień czy też wyłączeń spod prawa wykładowania takich dziedzin czy specjalności, które z istoty swej wchodzą w zakres danej nauki lub jej części, stanowiącej zamkniętą w sobie przedmiot.

§ 12. Przesyłając Ministrowi Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego wnioszek o zatwierdzenie habilitacji, należy dołączyć życiorys, akta osobiste i odbitki prac naukowych kandydata, odpisy oceny rozprawy habilitacyjnej i dorobku naukowego kandydata, oraz protokółów, dotyczących przewodu habilitacyjnego.

§ 13. Wynikające z habilitacji prawo wykładowania gaśnie na danym wydziale, jeżeli docent został mianowany profesorem nadzwyczajnym lub zwyczajnym na innym wydziale lub w innej szkole akademickiej. Na prośbę interesowanego prawo to może być przez radę wydziałową utrzymane. W tym przypadku podlega on w tym zakresie wszystkim postanowieniom ustawy, dotyczącym docentów.

§ 14. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 września 1936 r.

Minister Wyznań Religijnych
i Oświecenia Publicznego: *W. Świętosławski*